

סיפורה המרגש והמחזק של פאנית מצליחנית

שהשכילה להבין שמצב הפאות בימינו הוא נגד רצון הבורא יתברך והפסיקה למכור ולייצר פאות

כסליו תשפ"ג

הרע זקן מתוחכם.. מה שבטוח שקדושה זה לא מוסיף
לעם ישראל...

הפאות שהייתי מייצרת היו משיער משובח, מראה טבעי ביותר. היו מגיעות אלי בנות לפני חתונה, צנועות חסודות ועדינות והיו יוצאות ממני עם שיער ארוך ופזור, האימהות היו יוצאות צעירות ב20 שנה. והמחמאות לא אחרו לבוא מחמאות כגון "וואו זה ממש לא נראה פאה" "את נראית ממש צעירה",

מיום ליום חשתי שאינני מסוגלת להמשיך בעבודה זו המצפון העיק עלי ידעתי שמעשי לא רצויים. ידעתי שאני לא עוזרת לבנות של הקב"ה להיות צנועות כפי שהוא מבקש. ידעתי שאנחנו כנשים יוצאות לעבודה עם פאה ומעיפות אותה מהראש ברגע שמגיעים הביתה. לצערי הרב אני מכירה פאניות רבות עם צרות רבות שהשם ישמור. ממחלות, בעיות בשלום בית ועד חלילה מוות שלא נדע. פעמים רבות הרהרתי לעצמי האם את מחכה חלילה שהקב"ה יעורר אותך? מדוע להמתין שהקב"ה ידבר איתך תעזבי את העבודה, תשני כיוון כבר כעת מדוע להמתין לצרות אם אפשר למנוע אותם הרי ברור שעדיף להוריד דמעה אחת לפני הצרות מאשר עשר אחרי שהם באות,

חשבתי לעצמי שולמית, אל תחכי שהקב"ה יצטרך לקרא לך כי אז זה יהיה קשה יותר, תהיי ילדה טובה תעשי מה שהוא אומר לפני שיהיה מאוחר מידי. הקב"ה נתן לי הכל-בריאיות ילדים בית פרנסה- והוא לא חייב לך כלום. הכל זה חסד. ואת עושה נגדו?? אבל לא הייתי מסוגלת להפסיק לעבוד, זו הייתה הפרנסה היחידה ולהפסיק את עבודתי זה לגדוע את מקור מחייתנו אבל הדברים המשיכו להצליף בי ואמרת לעצמי וכי שרה אמנו הייתה באה לעשות אצלי פאה האם שרה שנירה הייתה שולחת את תלמידותיה אלי? וכך בזמן שתפרתי הייתי מתפללת להשם שיזכה אותי להפסיק לעבוד בעבודה שמכעיסה אותי,

והייתי בוכה ותופרת בוכה ותופרת ואמרת להקב"ה, במילים שלי אבא אתה יודע שאני לא רוצה לעשות נגד רצונך, אתה יודע כמה שאני רוצה לשמח אותך, אתה יודע שאני רוצה להפסיק להכעיס אותך אבל אני לא יודעת איך לעשות את זה.

אני כותבת את הדברים הזה בתפילה שהדברים יעשו רושם וישפיעו לטובה ונזכה להיגאל בגאולה ברחמים, אמן. שמי שולמית, אני ברוך השם נשואה עם ילדים. ממשפחה אשכנזית סטנדרטית, עד לפני 6 שנים הייתי יצרנית פאות, רכשתי את המקצוע אצל פאנית ידועה בתחום ופתחתי עסק פרטי של תפירת פאות משלב בחירת השיער עד להתאמה ותפירה ללקוחה לפי מידתה.

העסק זרם טוב עבדתי בשעות הנוחות לי, חופשות, הפסקות, מה שרציתי. המשכורת הייתה גבוהה ביחס לעבודה- משכורת של 5 ספרות. וברוך השם הכל היה לנו כפי שרצינו בית, ילדים, כסף - לא היה חסר דבר, באותו זמן בעלי החל לחפש לעצמו קהילה ורב - והתחיל לשמוע שיעורי תורה מגוונים ביניהם הרב אמנון יצחק והרב מאיר אליהו בזמן שתפרתי הייתי שומעת שיעורי תורה כנ"ל והדברים החלו משפיעים עלי מאוד במיוחד דבריו של הרב מאיר אליהו שהיה מדבר באופן ברור על פאות נוכריות ותוצאותיהם וכן כידוע כל גדולי הפוסקים ובראשם מרן הרב אלישיב זצוק"ל עוררו ומעוררים שאסור ללכת עם הפאות המצויות בימינו שהם לא מוסיפות צניעות אלא פריצות והרב אמנון יצחק היה מדבר על תכלית האדם בעולמו, כמו מה תעשה כשתגיע למעלה או מה תגיד, מה מבקשים ממך לעשות בעולם הזה, וכו וכו

הדברים חדרו עמוק לליבי והחילותי שואלת את עצמי, שולמית מה יהיה כשתגיעי למעלה? מה תגיד להקב"ה כשישאל אותך מה עשית בעולם? תגיד פאות?! עכשיו את מקובלת, יש לך עבודה מכובדת, אבל מה את אוספת לעולם הבא שלך??? עצים למדורה? האם עיסוק זה גורם לך להיות צנועה יותר? האם את מסייעת לבנות של השם יתברך להיות צנועות יותר? זה מה שהשם מבקש ממך? האם הוא שמח במה שאת עושה? וכבר דמיינתי לעצמי איזה בושות יהיה לי למעלה, כמה זמן כבר יש לך לעומת הנצח שאת צריכה להכין בשבילו?? כתוב שיער באישה ערווה, ובמקום שיש חוסר צניעות השכינה מסתלקת. האם אני מוכנה לסלק את השכינה! לא מוכנה להיות חלק מזה. ואני יודעת לאן זה יכול להוביל.. זה מתחיל בפאה וממשיך לבגדים והיצר

בבית שיער ולא היה לי מה לעשות איתו, החלטתי לתפור פאות בחינם לבנות שחולות במחלה (בנות, לא נשים) וצלצלתי לכמה ארגוני חסד ופרסמתי מודעות בבית חולים אבל לא קיבלתי אפילו טלפון אחד! הייתי מאוד מאוכזבת ואמרתי ריבוננו של עולם אני רוצה לעשות חסד ולעזור לחולות וגם בזה אתה לא עוזר לי והיום אני מבינה כמה הקב"ה שמר עלי שלא אמשיך להכשיל עם שיער שיש בו תקרובת ע"ז [כי רציתי לתת רק לבנות שאינם חייבות בכיסוי הראש אבל בעיית תקרובת ע"ז תמיד קיימת] כנראה הקב"ה ראה את הנחישות שלי.

אני זוכרת ערב אחד אני יושבת על הספה ואומרת להשם "ריבוננו של עולם, אני רוצה לעשות רצונך. אין לי עזרה משום מקום, עשיתי הכל, כל מה שהיה לאל ידי לעשות עכשיו אני מוסרת את הכל אליך ואתה תכוון אותי, אני לא יכולה לעשות יותר. הגעתי לסוף השביל".

והחלטתי שאני זורמת עם מה שהקב"ה יזמן לי. גם אם זה לא נראה לי. ואז בעלי חוזר הביתה ואומר שיש להם בכולל שיעור פעם בשבוע של הרב דינר מבני ברק והוא יכול לשאול את רב חיים ואנחנו הולכים לשאול אותו!

טוב, אמרתי שאני זורמת עם מה שהקב"ה יזמן לי. הלכנו לרב וסיפרתי לו את הסיפור, הוספתי גם שניסינו לחפש את התקנון של הפאות ולפי התקנון לא תהיה לי עבודה כי מי שהולכת לפי התקנון אז היא לא מחפשת הוספות ותוספות... אז שם לא נמצא הכסף הגדול... הרב התרשם מאוד ואמר לנו אשריכם אשריכם, אני נכנס מחר בעצמי לרב חיים קניבסקי ואני אשאל אותו בעצמי. למחרת בבוקר אני מקבלת טלפון מאשתו של הרב דינר שליט"א והתשובה של רבי חיים קניבסקי הייתה:

"שתעזוב את התחום לגמרי ויהיה לה הרבה ברכה והצלחה והיא לא תפסיד מזה"!!

מי שמכיר יודע שהברכה של רב חיים הייתה מסתכמת ב"בוה" (ברכה והצלחה) אבל בשביל הדבר הזה הוא אמר כל כך הרבה מילים... נקודה למחשבה.

ולא הפסדת!

מאז הפרנסה הגיע מכל מיני מקומות לא צפויים-ממש הרגשנו בחוש איך הקב"ה דואג לנו פעם אחר פעם בדיוק שנגמר מקור אחד מגיע המקור השני. אמנם לא הרווחנו את הסכומים שהיינו רגילים להם אבל לא ירדנו מרמת החיים שלנו כלל וראינו במוחש סייעתא דשמיא בכמעט כל תחום בחיים. פתאום קיבלנו פיצויים מאה אלף שקל ואח"כ קיבלנו מעוד מישהו שלושים אלף שקל וכל מה שהייתי צריכה קיבלתי מכל מיני מקומות שלא חשבתי עליהם וברוך השם רואים ניסים ממש.

בתחילה חששתי לשתף את בעלי כי לא ידעתי כיצד יגיב. אך משראה את מצבי הנפשי נאלצתי להסביר לו את העניין ואמרתי לו שאני לא מסוגלת להמשיך לתפור פאות כאלה שגורמות לחוסר צניעות בעם ישראל ואני לא רוצה להיות חלק מזה – תודה להשם שבעלי הבין בדיוק על מה אני מדברת והסכים עימי.

בשלב ראשון החלטתי בשמחה להחליף את הפאה במטפחת. ובשבילי הדבר היה משמח מאוד. האתגר הראשון היה בשבת שבו היה קידוש לא ידעתי איך לצאת לביהכנ"ס בתחילה שמתי כובע וכך ירדתי אך שוב עליתי והחלפתי למטפחת ושוב עליתי להחליף למטפחת וכך ירדתי לקידוש היו בנות שהסתכלו עלי- יצרנית פאות מגיעה עם מטפחת?? אבל הנפתי את ידי בתנועה של "אל תשאלו" וזה עבר בשקט...

ומאז אני יוצאת מהבית לכל מקום עם מטפחת כולל לשמחות ואירועים משפחתיים, וכן אני מרגישה נפלא מרגישה בת מלך אמיתית, התחושה היא שיש לי כתר על הראש ושהקב"ה שמח בי!

שלחתי שאלה לארגון של הרב אמנון יצחק ובקשתי לשאול שאני אשכנזיה, מתפרנסת מתפירת פאות ואני רוצה לדעת מה לעשות? קיבלתי תשובה "לשאול את הרב חיים קניבסקי זצ"ל" – לא התשובה שציפיתי לה.

שלחתי פקס לרב חיים קניבסקי אבל ידעתי שאני צריכה מישהו שיכנס ממש לרב חיים לשאול אותו ישירות ולהסביר לו את הכל.

קיבלתי תשובה בטלפון [שאחד מבני ביתו של הרב אמר בשמו] - את יכולה להמשיך אבל במקביל לחפש עבודה אחרת- לא הבנתי, אם זה בסדר למה לחפש עבודה אחרת? ואם זה לא בסדר איך אפשר להמשיך בינתיים? חיפשתי את האמת אבל הרגשתי שהקב"ה ממש לא מסייע לי וכמה שאני נלחמת אני נתקלת בקשיים כל הזמן.

בכיתי והתפללתי להשם וביקשתי ממנו שיעזור לי ושאני עושה את זה כי זה מה שהוא רוצה אז למה אין לי סייעתא דשמיא??

היום אני יודעת שהמחטיא הרבים אין מספיקים בידו לעשות תשובה. אין מספיקים הכוונה אין לו עזרה משמיים. אבל יש לו בחירה והוא יכול להחליט להילחם. אבל עזרה משמיים הוא לא מקבל. וכך ממש הרגשתי.

ידעתי שאני מוכנה לכל מה שיקרה אבל את העסק הזה אני סוגרת. הייתי מוכנה להקריב הכל כדי להפסיק אבל באמת עשיתי הכל ולא ידעתי מה עוד לעשות.

בעלי אמר שנלך לשאול רב וחששתי מאוד, גם נשים של רבנים הולכות עם פאות, מה אעשה.... בינתיים היה לי

תודה להשם על כל הטוב שנותן לנו. שמחה כולנו לעשות את רצונו ולזכות לגאולה השלמה במהרה, אמן.

ובשולי המכתב:

יש בעיה חמורה בפאות זמננו היות והשיער מקורו מארץ הודו והוא אסור בהנאה מדין תקרובת ע"ז, בכל זמן עבודתי נתקלתי במקרים בודדים של בנות שביקשו שלשיער יהיה "הכשר" (כנראה רובם מבינים שאין לזה משמעות), עבדתי עם סוכנים רבים והיחידים שמאמינים ששייך בזה הכשר הם רק הלקוחות התמימים, מי דעובד בתחום יודע שההכשר הוא רק כדי לתלות על הקיר ואין לו שום משמעות, הסוכנים מביאים שיער מסוכנים גדולים יותר ואין שום אפשרות להשגיח על הדברים הללו, ולדוגמא: השיער הברזילאי אינו ברזילאי, התרבות בארץ ברזיל אינו מאפשר לנשות הארץ להסיר את שערותיהן והדבר די שקוף שהכל מגיע מהודו דרך ברזיל.

ניתן לשמוע את דברי הפאנית לשעבר המספרת את סיפורה האישי במספר 036782811 שלוחה 1

ניתן לשמוע דברים שנאמרו ע"י גדולי הפוסקים שליט"א על המצב החמור הקיים בפאות זמנינו במספר 0773014621 שלוחה 3

וכן ניתן לשמוע דברי חיזוק בעניין מצוות כיסוי הראש במספר 033065636
לברורים נוספים וכן לקבלת העלון ניתן לפנות לכתובת 4137175@gmail.com

את הכל יביא האלוקים במשפט

חז"ל הקדושים [ע"ז יח] מביאים מעשה בביתו של רבי חנינא בן תרדיון שהייתה מהלכת בין גדולי רומי ואמרו כמה נאות פסיעותיה ומיד התחילה לפסוע פסיעות נאות ונגזר עליה עונש חמור והיא צידקה עליה את הדין ורואים שאישה ההולכת בצורה שאינה כשרה לגמרי בין בלבוש בין בהנהגה הכל בא בחשבון קל וחומר אם יוצאת יום יום בבגדים אסורים הרי היא צוברת לעצמה עבירות עצומות לאין ספור והכל יבוא במשפט ויעוין בספר הלבוש כהלכתו פ"א

והדבר מוסכם אצל גדולי הפוסקים שבכל יציאה לרחוב בצורה של חוסר צניעות העלולה לגרום למשיכת עין ולב של אחרים האישה עוברת על ארבע עשרה עבירות רח"ל משא"כ שהולכת בצורה צנועה מקיימת כל רגע תשע מצוות ויש שני דרכים לכל אישה או הליכה בדרך הצניעות או הליכה בפריצות ופריצות זה לא דווקא כמו שטועים הרבה לחשוב שמדובר על מצב מאוד קיצוני כגון פאה ארוכה וכדומה

אלא פריצות פירושה מצב שגורם למשיכת עין ולב של אחרים וכמו המעשה בביתו של רבי חנינא בן תרדיון וכלול בזה אישה ההולכת בבגדים קצרים או צרים וגרביים בגוון הגוף כגרבי הבז המצויים מאוד גם בקרב משפחות בני תורה שנאסרו על ידי כל גדולי הפוסקים וכן אישה ההולכת בפאה נכרית כזאת הגורמת לתשומת לב ומשיכת עין של אחרים ואפילו שהפאה קצרה וסטנדרטית בכל המקרים האילו האישה עוברת כל רגע ורגע על הרבה איסורי תורה ובנוסף לכל זה ההולכת בבגדים אסורים בפני עשרה מישראל עוברת גם כל רגע על העוון החמור של חילול השם שכידוע אין לזה שום כפרה רק במיתה רח"ל [עיין בספר הלבוש כהלכתו פ"א]

וכבר פסק הרמב"ם תשובה [פ"ג] שמחטיאי הרבים אין להם חלק לעולם הבא אלא נכרתים ואובדים ונידונים על גודל רשעם וחטאתם לעולמי עולמים אחד שהחטיא בדבר גדול ואחד שהחטיא בדבר קל ואפילו לבטל מצוות עשה עכ"ל ולפי זה אישה ההולכת במצב כזה שהיא מכשילה את הרבים במראות והרהורים אסורים וכנ"ל היא נכנסת מידית לקטגוריא של מחטיאי הרבים ואין לה חלק לעולם הבא אז כל אישה צריכה לחשוב מה עדיף להסתכל על אחרות וללכת בצורה אסורה והיא מאבדת את חלקה לעולם הבא חוץ מהעונשים הנוראים הצפויים לה או שלא תסתכל על הסביבה וללכת בכיסוי ראש צנוע ובבגדים צנועים ועדינים שלא מושכים תשומת לב אפילו שלפעמים זה קצת קשה והקושי עובר בסוף כי עדיף קצת קושי בעולם הזה ולא לסבול בגהינם לנצח נצחים ואין דבר העומד בפני התשובה והמתקנת את דרכה היא גורמת לקידוש השם בעולם ותזכה לשכר רב עד אין קץ

דברי הגאון רבי שריאל רוזנברג שליט"א גאב"ד ביד"צ ב"ב ורב שכונת רמת דוד ומגדולי הפוסקים בדורינו

בנושא הזה של הפאות, יש בעצם ארבע נקודות, על שלוש מהן כבר האריכו, ויש עוד נקודה רביעית, שחשוב מאוד גם להזכיר.

הנושא הראשון: זה נושא מראית העין, האם יש לחשוש בחבישת פאה שיחשבו שהאשה מגלה את ראשה או לא, ונחלקו בזה הפוסקים, והרבה הכריעו לקולא ולא חששו למראית העין, ויש מדינות שנהגו איסור בזה.

הנושא השני: הנושא של חשש תקרובת עבודה זרה בפאות הנכריות. שלושת הגדולים שבארץ ישראל אשר כולם הלכו לאורם - חששו לזה, השווער זצ"ל (מרן הגר"נ קרליץ), הגרי"ש אלישיב והגר"ש וואזנר, כולם חששו שיש בזה תקרובת עבודה זרה ופסקו לא ללכת עם פאות שלא ידוע בבירור שהשיער לא מגיע מהודו, מחשש עבודה זרה ובנושא זה כבר האריכו הרבה, ולצערנו הרב, עדיין (תשרי תשפ"א) אין בדיקה מוסמכת שתוכל לברר אם השיער הזה מגיע מהודו או לא, מפעם לפעם באים עם כל מיני רעיונות, עם כל מיני תוכניות, אך לא יצא מזה משהו למעשה.

הנושא השלישי: גם כן דברו עליו הרבה, זה הנושא של צניעות. הפאות שעליהן היה הנידון האם מותר או אסור ללכת, האם יש בזה מראית העין או אין, זה לא בפאות הפרועות של זמנינו, אלא הנידון היה בפאות צנועות, קצרות ופשוטות, כפי שרואים בתמונות של הסבתות, איך שהם הלכו בפולין ובמקומות אחרים.

כאלו פאות, שבחורה שתלך עם השיעור שלה באותה צורה - היא תיחשב כבחורה לא צנועה בהחלט, אין שום היתר לנשים נשואות ללכת בכזו צורה, וללכת היום עם פאה שלא נראית כפי שמצוי כיום, אני חושב שהרבה נשים כבר יעדיפו ללכת עם מטפחת, מאשר ללכת עם פאה מהסוג הישן.

והנקודה הרביעית: עליה לא דיברו, אבל אני חושב שזו נקודה מאוד מאוד חשובה, המחיר של הפאות הגיע למחירים שלכל הדעות הם מוגזמים ביותר, ואני לא יודע אם יש היתר ע"פ הלכה להוציא כאלה סכומי כסף למי שלא משופע בכספים. **זה מגיע למחירים של ארבע עשרה, חמש עשרה, שמונה עשרה אלף שקל לפאה! זה איום ונורא,** מי שמרוויח מיליונים, בסדר, אי אפשר לבוא אליו בטענות אם הוא רוצה לזרוק את הכסף, שיעשה איתו מה שהוא רוצה, אבל מי שמגלגל חובות, אברך שלומד בכולל, שצריך ללמוד שנה שלימה בשביל לקנות פאה לאשה! זה הרי מבהיל על הרעיון. וגם אלה שיש להם כסף, כשהם קונים כאלה פאות, אז זה ההיפך מקנאת סופרים תרבה חכמה, והקנאה מחייבת גם את האחרים ומוציאה אותם מן העולם, להיכנס לכאלו חובות, להיכנס לכזאת הידרדרות, זה דבר שאני חושב שאפילו אם שלושת הנקודות האחרות לא היו בעייתיות, זה לבד היה סיבה לעצור את המרוץ המטורף הזה שנקרא פאות, ולהחליט עד כאן, אם אי אפשר להוריד את המחירים של הפאות, אז צריך להפסיק ללכת עם פאות, בשום אופן לא יתכן שבית יהודי יסבול כזאת הוצאה למעלה מההשגה.

אם ככה בוודאי שצריכים לברך את ההתעוררות הזאת, ולשכנע נשים לעבור לכיסוי ראש של מטפחת, אבל צריכים לזכור לא להיות כמו אותם שחושבים שהעיקר שזה לא יהיה פאה, אלא צריך שהמטפחת תכסה גם כן את כל השערות כדין כמו שצריך, ואין להקל בזה, כשמקפידים צריכים להקפיד על ההלכה, וההלכה היא שצריכים לכסות את כל השיער של הראש, והחובה לשים לב גם לזה.

הקדוש ברוך הוא יעזור שכל אחד יהיה שורר בביתו, להכניס לבית את הרוח של הצניעות האמיתית, ולעודד לעבור לכיסוי ראש המתאים ע"פ ההלכה, ע"פ כל גדרי הצניעות, וצניעות בבית זה קדושה בבית, שכינה בבית, ואם שכינה שרויה בבית אז זה ברכה בבית בכל התחומים בשלום בית, פרנסה, חינוך הילדים וכל העניינים, ובזכות נשים צדקניות נגאל בב"א.

(הדברים נאמרו בכנס שנערך בבני ברק, שלהי תשרי תשפ"א)